

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4729/2018
13.07.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., кога заступа Небојша Главаш, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа Славко Јагодник, адвокат из ..., ВВ из ..., кога заступа Тома Бошковић, адвокат из ... и ГГ из ... кога заступа Снежана Шијак, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији туженог ВВ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж број 2092/17 од 19.03.2018. године, у седници већа одржаној дана 13.07.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог ВВ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж број 2092/17 од 19.03.2018. године

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 25098/15 од 01.12.2016. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав уговор о купопродаји непокретности закључен између тужених ББ и ВВ оверен пред Општинским судом у Панчеву под Ов. бр. ../06 дана 28.11.2007. године. Другим ставом изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да је носилац права коришћења на идеалном делу преко 1/2 идеалног дела до траженог 1/1 на кп бр .. површине 3 ара и 99 м2 описане као двориште и воћњак и уписане у ЗКУЛ .. КО ..., што би тужени били дужни признати и трпети. Трећим ставом изреке обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка и то ББ и ГГ солидарно износ од 138.750,00 динара, а туженом ГГ поред досуђеног износа још износ од 21.000,00 динара те туженом ВВ износ од 120.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2092/17 од 19.03.2018. године по жалби тужиоца укинута је пресуда Основног суда у Београду П 25098/15 од 01.12.2016. године првим ставом изреке. Другим ставом изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и утврђено је да је тужилац носилац права коришћења 1/2 идеалног дела кп бр .. у површини од 3 ара и 99 м2, описане као двориште и воћњак, уписане у ЗКУЛ .. КО ..., што су тужени ББ, ВВ и ГГ дужни признати и трпети упис права коришћења у јавним књигама у корист тужиоца. Трећим ставом изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и

утврђено је да уговор о купопродаји непокретности закључен између тужених ББ и ВВ оверен пред Општинским судом у Панчеву под бројем Ов ../06 дана 28.11.2006. године је ништав и да не производи првено дејство. Четвртим ставом изреке обавезани су тужени да тужиоцу солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 169.000,00 динара. Петим ставом изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Благовременом ревизијом поднетом на основу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14), тужени ВВ побија другостепену пресуду из свих законом прописаних разлога. Трошкове поступка није тражио.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у оквиру овлашћења из члана 408. ЗПП и утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју другостепени суд пази по службеној дужности.

Чињенично стање важно за доношење одлуке о основаности тужбеног захтева другостепени суд је потпуно и правилно утврдио на основу спроведеног доказног поступка на главној расправи, па су неосновани ревизијски наводи да је побијана пресуда заснована на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању из члана 403. став 3. у вези члана 407. став 2. ЗПП.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу правноснажне пресуде ДД и ГГ, су рођена браћа, у међувремену су преминули, а правни следбеник ДД је тужилац, док су правни следбеници ГГ тужени ББ и ГГ. Након што су наследили свог оца ЋЋ, ДД и ГГ су уговором о деоби, усменим поделили парцелу .. на ../1 која је припала ГГ и ../2 која је припала ДД, а што је техничком ревизијом катастра 1956. – 57. године и формално проведено кроз катастар. У то време парцеле су биле у режиму приватне својине правних претходника странака у поступку. Уговор је у целини извршен тако што је правни претходник тужиоца ступио у државину парцеле ../2 са леве стране док је правни претходник тужених ступио у државину парцеле ../1 са десне стране. Између парцела налази се пут – сокак, које стање се на лицу места није мењало, осим што су саграђене куће и то тужиочева са леве стране која се једним мањим делом налази на парцели ../1. Како уговор о деоби није спроведен кроз јавне књиге правни следбеници деобничара наслеђују обе парцеле иако је сада покојни ДД и уговором о доживотном издржавању који је закључио са тужиоцем 1960. године располагао парцелом ../2 што јасно указује на извршену деобу.

Тужени ББ и ВВ уговором овереним пред Општинским судом у Панчеву под Ов ../06 дана 28.11.2006. године располагали су парцелом ../2 па тужилац тражи да се утврди да је тај уговор ништав јер је он носилац права коришћења на 1/2 идеалног дела ове парцеле.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, које се ревизијским наводима не доводи у сумњу, другостепени суд је правилно применио материјално право када је донео одлуку као у изреци побијане пресуде.

Правилан је закључак да је Законом о промету земљишта и зграда („Службени лист ФНРЈ“ број 26/54) чланом 62. прописана могућност конвалидације уговора, па је усмени уговор о деоби, будући да је у целини извршен, правно ваљан посао који води стицању права својине правних претходника тужилаца и тужених у овом поступку.

Међутим, како није спроведен кроз јавне књиге, то су тужени правни следбеници ГГ уписани на 1/2 дела парцеле број ../2 на којој је сада у целини носилац права коришћења тужилац АА, по основу уговора о деоби, па је правилан закључак да тужилац има правни интерес и да је доказао да је носилац права коришћења 1/2 идеалног дела кп бр ../2 у површини од 3 ара и 99 квадратних метара.

Како продавац из уговор о продаји ББ није био власник 1/4 дела кп бр ../2, односно носилац права коришћења, то није могао пренети ово право на туженог ВВ уговором о продаји непокретности овереним пред Општинским судом у Панчеву под Ов број ../06 дана 28.11.2006. године, па је правилан закључак да је уговор ништав у смислу члана 103. Закона о облигационим односима – ЗОО, јер је противан принудним прописима, чланом 3. став 1. Закона о основама својинскоправних односа којим је прописано да нико не може пренети на другог већа права него што сам има.

На основу изложеног како се ревизијским наводима правилност пресуде у осталом делу не доводи у сумњу Врховни касациони суд је одбио као неосновану ревизију туженог применом члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић